

[Lenger]

Tilsvarende skriver Lejernes Landsorganisation i en henvendelse:

»Ca. 300.000 familier bor i private udlejningsejendomme, hvor der ikke er blevet udført energibesparende foranstaltninger, og de har derfor et alt for højt energiforbrug og betaler urimeligt høje varmeregninger.«

Det kunne selvfølgelig gå lige op, hvis afgifterne ikke blot holdt prisen på brændstof i brugerleddet konstant, men også holdt den endelige varmepris konstant. Men det er jo ikke tilfældet, ligesom det er et eneste stort illusionsnummer, at man nu lægger udgangspunktet for dette indgreb på de højeste priser, vi nogen sinde har haft på energiområdet.

På tilsvarende måde virker selvfølgelig petroleumsafgiften, og her synes jeg, det er vigtigt at være opmærksom på, at i 30 pct. af alle petroleumsfyrede lejligheder bor der pensionister.

Grænsehandelen er et specielt problem, som jeg godt vil trække frem ved denne lejlighed, fordi jeg synes, at regeringen ignorerer problemet med skatteministerens rent besværgende bemærkninger i et svar til skatte- og afgiftsudvalget. Han skriver ganske enkelt: »Der forventes ikke større ændringer i den fremtidige grænsehandel«. Det er alt.

Efter vores mening er grænsehandelen allerede i dag et problem for mange i Syd- og Sønderjylland, og det problem bliver tilsvarende større af påskepakken, fordi der tilsyneladende ikke er planer om nogen indgreb i Vesttyskland. Bedre bliver det selvfølgelig ikke, hvis 2 døgn reglen afskaffes, og i den situation vil regeringen tilsyneladende gå så vidt som til at sætte afgifterne ned igen. Men vi mener, at problemet er stort allerede i dag.

Derfor er det også så besynderligt at læse ministerens begrundelse for, at man ikke forhøjer parfumeafgiften. Det vil gå ud over grænsehandelen, skriver han. Besynderligt med den omsorg for parfumehandlere.

Det er heller ikke specielt beroligende for os, når vi læser pressemeddelelsen fra Institut for Grænseregionsforskning, som skriver: Danmarks grænsehandel udgør højst 1 pct. af den samlede import. Men det er sandelig da også et pænt tal, målt i kroner og øre.

Afgiften på charterrejser kan få samme uheldige asociale konsekvenser, fordi den for mange pensionister og efterlønsmottagere vil betyde, at de ikke kommer af sted. Charter-

formen er den foretrukne rejseform blandt pensionister og efterlønsmottagere, der skal til udlandet.

Men derudover kan den øge tilbøjeligheden til at vælge andre udgangspunkter end de danske, fordi udlændinge, som i dag vælger afgang fra Danmark, mere hensigtsmæssigt kan starte rejsen et andet sted. Hertil kommer, at charter kun er én blandt mange rejseformer. Der vil være muligheder for at unddrage sig, og især bedrestillede kan unddrage sig den forøgede afgift, som man nu lægger på charterrejsen.

Det er altså ikke blot tvivlsomt, om den vil indbringe et merprovenu, men den kan også være en ganske alvorlig hindring for mange, især de dårligst stillede, så de overhovedet ikke tager på ferie.

Om det, der nu foreligger om begrænsning i forbrugslån, vil jeg gerne have lov at citere nogle få linjer fra Jyllands-Posten i dag:

»Handelsbankens topchef, Bendt Hansen, går så vidt som at sige: »Nationalbankens indgreb mandag har kun psykologisk betydning.«

Og han forsikrer, at Handelsbankens kunder fortsat kan låne, når de har behov for det. »Og det bliver heller ikke dyrere at låne«, siger han.

»Nationalbankens indgreb har ingen direkte indvirkning på udlån til private kunder. Men det har selvfølgelig en vis psykologisk effekt, at Nationalbanken har vist sig villig til at bruge de »skruer«, den har«, mener Bendt Hansen.«

Nu er dette indgreb fra Nationalbanken jo ikke det eneste, man skal bedømme, men jeg synes generelt om hele den konstruktion, der er lavet om lånemulighederne, at den ser meget ulden ud, den er tvivlsom. Det er tvivlsomt, hvad det er for retningslinjer, man taler om i betækningsbidraget til L 214. Det er tvivlsomt og uklart, hvad det er for sanktionsbestemmelser, man overvejer, og i hvilke situationer, og det er i det hele taget usikkert, hvordan det overhovedet kan lade sig gøre at styre kapitalformidlingen uden at indskrænke antallet af kapitalformidlingsinstitutter. Det er i det hele taget uklart, hvad regeringen regner med og hvad regeringen opnår ved den måde at lave et indgreb på, der for os mere ser ud som en uforpligtende hensigtserklæring.